66 2. YIL 5 MAYIS 1965 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

Kapak baskısı: ECE OFSET Basımevi

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Rahmi Akbayırlı — İzmir

Karaoğlan ciltleri 5 er liradan satılmaktadır. Bizden 5 cilt istediğinize göre, tutarı olan 25 lirayı posta havalesiyle dergimiz adına yollarsanız, istediğiniz ciltler taahhütlü olarak adresinize postalanır. Cevabımızı 64. sayımızda istemişsiniz. Mektuplar sıra ile cevaplandırıldığından, sıranız ancak şimdi geldi. Kusura bakmayın.

Neclâ Yeğinsu — Ankara

«Hayırdır inşallah. Dün gece düşümde Karaoğlan'ı gördüm. Resimlerde çizdiğiniz gibi boylu poslu, güçlü kuvvetli ve yakışıklı bir erkekti. Ben o sırada bir gölde yıkanıyordum. Birden gölün kenarında at üstünde Karaoğlan belirdi. Utancımdan kıpkırmızı kesildim. Karaoğlan bunu hissedince, üstündeki pelerini bana doğru fırlattı. Ben de pelerine sarılıp gölden çıktım. Hâlâ utancımdan, Karaoğlan'ı çizgilerinizle çok sevdiğim halde, yüzüne bakamıyordum. Yanına gelince, birden belimden kavrayıp beni atının üstüne aldı. At birden şahlanarak koşmağa başladı. Ben Karaoğlan'ın arkasındaydım ve beline sıkı sıkı tutunmuştum... Bilmiyorum at üstünde ne kadar gittim. Birden önümüzde bir uçurum gözüktü. Karaoğlan da atı uçuruma doğru sürmekte devam etti.. Sanki at kanatlanmıştı. Boşlukta aynı süratle koşmakta devam ediyordu. Nihayet karşı tepeye ulaştık. Heyecandan yüreğim çarpıyordu. Bunu Karaoğlan da hissetmiş olacak ki, «Korkmayın, cennetimize geldik» dedi. Sonra attan indi, kollarını uzattı, beni kucağına aldı ve - afedersiniz _ öptü. Bu buse ile rüyamın tılsımı bozulmuş gibi, birden uyanıverdim. Şimdi hâlâ bu rüyanın tesiri altındayım. Acaba bu rüyamı tâbir edebilir misiniz?»

Gerçekten her genç kız için pek tatlı sayılabilecek güzel bir rüya görmüşsünüz. Yalnız rüya tâbir etmek yolunda hiç bir bilgiye ve hünere sahip değiliz. Çevrenizde böyle insanlar varsa, lütfen onlara başvurmanızı tavsiye edeceğiz.

İbrahim Yılmaz

İstediğiniz kitapların tanesi 5 liradır. Tutarı olan 10 lirayı posta havalesi ile adresimize yollarsanız, ciltleri derhal size postalarız.

Mehmet Altuğ — Malatya

«Karaoğlan'ın Malatya'da 1 numaralı hayranı ve okuyucusuyum. Karaoğlan'ın çıkmasını her hafta ailece sabırsızlıkla bekleriz. Spor sayfası yerine bilmece, bulmaca koysanız diye düşünmüştüm. Karaoğlan'ı şimdiye kadar alırım; fakat hiç bir zaman o sayfayı okumadım. Fakat diğer sayfalar : Bobizoros, Radyolu Polisler ve heyecan romanlarını hiç kaçırmam, devamlı okurum. Bobizoros, ve Radyolu Polisler bizi her zaman gülmekten kırıyorlar.»

Yukarıya bir kısmını koyduğumuz mektubunuzdan anladığımıza göre spordan pek hoşlanmıyorsunuz. Ama spordan zevk alan binlerce okuyucumuz var. Onların zevk ve arzularına saygı göstermenizi beklerdik. Sağlam başın, sağlam bir vücutta bulunacağı ata sözünü hatırlarsanız, bir sahifelik spor yazılarını herhalde fazla bulmazsınız.

Akşam'da yayınlanan Karaoğlan maceralarını zaman zaman dergimizde ve kitap halinde çıkarıyoruz. Bahsettiğiniz macera da yakında yayınlanacaktır. İstediğiniz sayıların mevcudu maalesef kalmadı. Resim istediğinizi Suat Yalaz'a söyledik. İlk fırsatta yollıyacak.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar...

KIMDEN YANASIN?

Bir içkili lokantada bir vahşi hayvan avcısı bir arkadaşına son seyahatindeki başarılarını anlatıyordu :

— Birden üzerime bir leoparın geldiğini gördüm. Hemen...

— Hemen kaçtın, değil mi?

— Müsaade et de anlatalım yahu... Hemen tüfeğimi omuzladım, leoparın sol gözüne nişan aldım ve...

— Ve karavana tabii, değil mi?

— Arkadaş, baksana, sen benden tarafa mısın, yoksa leopardan yana mısın?

HAKSIZ MI?

Olay lüks bir lokantada cereyan eder.

İçeri girip bir masaya oturan ve fiat listesini tetkik eden müşterilerden biri, olduğu yerden öfkeyle bağırır :

— Çeyrek piliç 15 lira ha? Ayıptır be, bu kadar değerli bir hayvan şişe geçirilir mi hiç?

MİZAH

KÖTÜ RÜYA

Vakit tam gece yarısı. Küçük bir güderi parçası birden yattığı yerden ürpererek sıçrar :

— Aman ne korkunç bir kâbus gördüm. Sözde bir arabanın camlarını siliyormuşum.

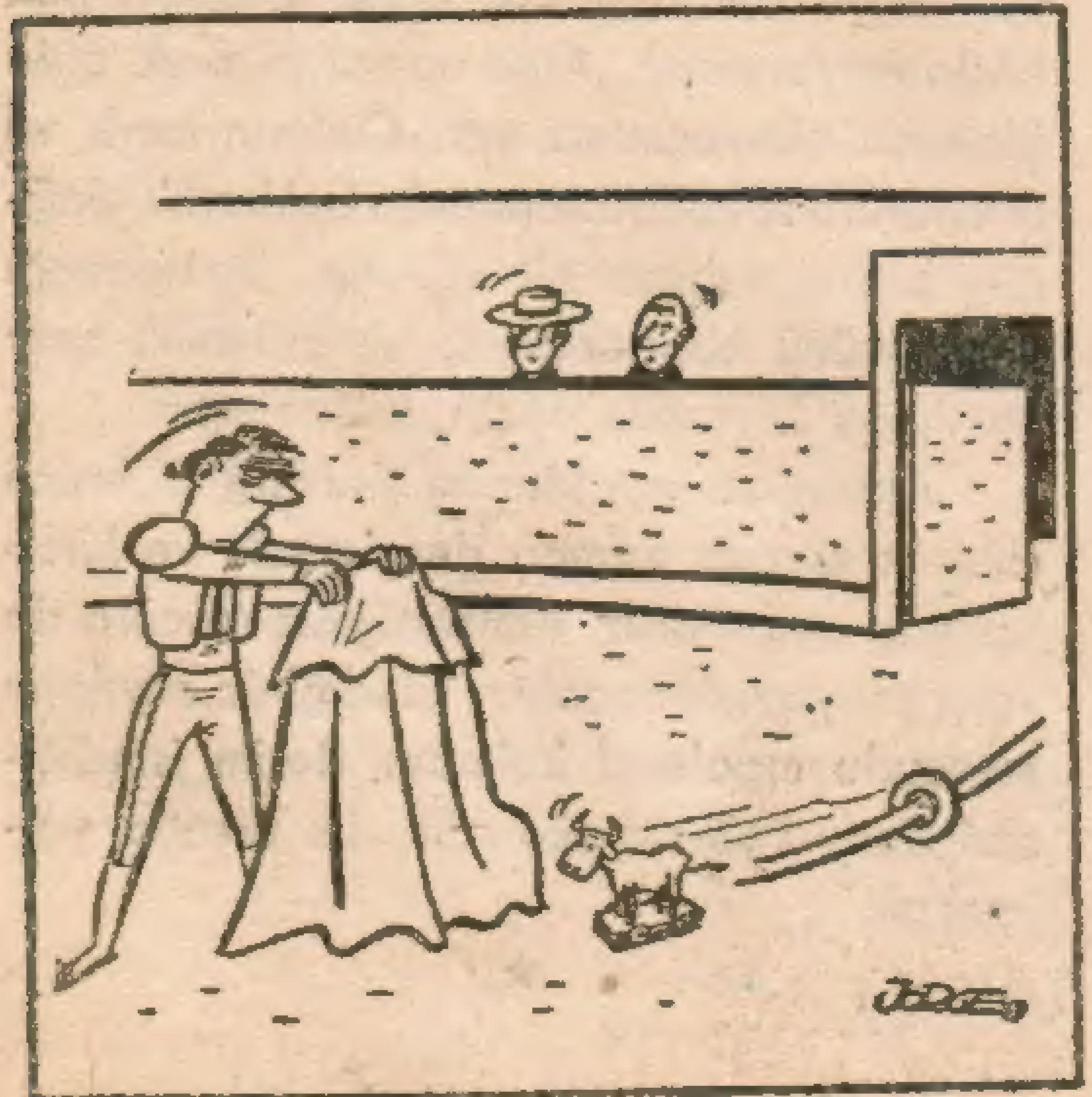

ŞAKA.

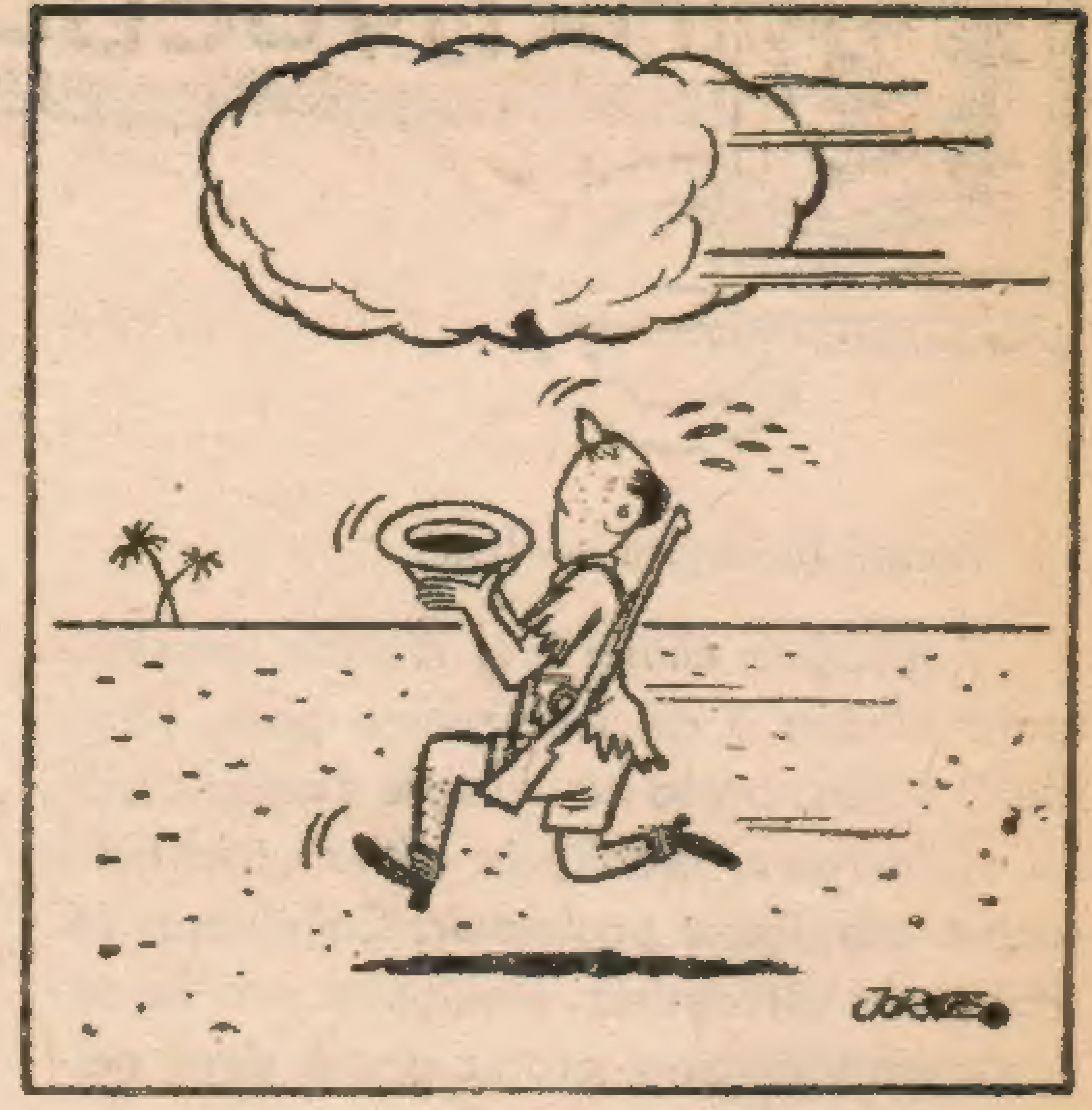

YAZISIZ.

İDAM MAHKUMU

On yedinci asırda Fransız mahkemesi üç kişiyi idama mahkum etmişti. Bunlardan biri Marsilyalı, ikisi Parisliydi. Marsilya'da bir geminin direğine asılacaklardı; eğer ip kopup da denize düşerlerse, sahile kadar yüzebildikleri takdirde hayatları bağışlanacaktı.

Parisliler cellâdı, kendilerini çürük iple asması için razı ettiler. Birinci Parisli asıldı; ip koptu, denize düştü, sahile kadar yüzdü ve kurtuldu. Aynı şey ikinci Parisli için de tekerrür etti. Nihayet sıra kendisine gelince Marsilyalı cellâdın kulağına eğilerek :

— Beni sağlam bir iple as, dedi, zira yüzme bilmiyorum.

DEĞİŞİKLİK YOKMUŞ...

İki arkadaş bir meyhanede kafa kafaya vermiş, dertleşiyorlardı.

— Ah, dedi biri. Ne varsa esmerlerde var... Esmerlerin tadına doyum olmaz. Sen de itiraf et ki, sarışınları rahat yaya bırakırlar...

— Haydi canım sen de, diye cevap verdi arkadaşı. Söz o... Benimki önce sarışındı. Sonra esmer oldu... İnan ki ben hiç bir şey fark etmedim.

BİR EMİR

Yüzüne bakılacak çağı çoktan geride bırakmış olan bir hanım mecliste :

— Erkeklerin hoşuna gitmemeğe başladığım zaman hayatımın hiçbir mânası kalmıyacak, diyordu. O zaman beynime bir kurşun sıkmakta tereddüt etmiyeceğim.

Bunun üzerine oradakilerden biri :

— Ateş! diye bağırıverdi.

TELEFONDAKİ ADAM

Yazan : Agatha Christie

— 1 —

POİROT'la benim bir çok samimi dostlarımız vardır. İçlerinde en sevdiklerimizden biri de Doktor Hawker'dir tabii. Kendisi bizim sokağın köşesindeki iki katlı evde oturur. Doktor Hawker, boş kaldığı geceler bize uğrayıp Poirot'la ahbaplık etmekten hoşlanır.

İşte bir yaz gecesi yine doktor bize uğramıştı. Saat sekiz buçuğu geçiyordu. Doktor koltuklardan birine geçip oturdu. Tatlı bir konuşmaya daldık. Arsenikle adam öldürmekten bahsediyorduk. Fakat daha aradan on beş, yirmi dakika bile geçmeden oturma odamızın kapısı telâşla açıldı. Doktor Hawker'in kâhyası Miss Rider içeriye daldı.

Miss Rider'i ilk defa bu kadar telâşlı görüyordum. Daima sakin sakin hareket eden kadın nedense korkuya kapılmıştı.

Kadın, «Sizi istiyorlar, Doktor!» diye haykırdı. «O sesi duyunca ne kadar korktuğumu bilemezsiniz. Kanım dondu sanki.»

Doktor Hawker, hayretle kâhyasına baktı. «Hangi ses? Ne oldu? Kimden bahsediyorsun, Miss Rider?»

Kadın, kendisini biraz toplamıştı. «Sizi aradılar, Doktor. Telefon çaldı. Cevap verdim tabii. Biri, «İmdat... Doktor!» diye bağırdı. «Beni öldürüyorlar! Beni öldürdüler! İmdat!» Sonra ses hafifledi. «Kimsiniz?» diye sordum. Biri, «Foscatine,» diye fısıldadı. «Regent's Court. Foscatine.» Hepsi bu kadar, Doktor.»

Doktor Hawker, ayağa fırladı. «Demek telefon eden Kont Foscatini'ydi. Kendisi Regent's Court'da bir dairede oturuyor. Hemen oraya gitmeliyim. Ne oldu acaba?»

Poirot da ilgilenmişti «Kont Foscatini'yi nereden tanıyorsun?» diye sordu. «Kendisi hastan mı?»

— «Bir kaç hafta evvel hafif bir hastalık geçirdi. Kendisini tedavi ettim. Kont, İtalyandır. Fakat kusursuz İngilizce konuşuyor. İyi geceler, Poirot. «Fakat...» Tereddütle arkadaşıma baktı.

Poirot, gülümsedi. «Ne düşündüğünü anlıyorum, dostum. Belki de geç kaldığını sanıyorsun. Seninle beraber gelmeye hazırım. Hastings, koş bir araba bul.»

Hemen sokağa çıkıp bir taksi aramaya başladım. Zaten insanın acelesi olduğu zaman araba bulmaya imkân yoktur. Güç belâ bir taksi çevirdim. Poirot'la Doktor Hawker de aşağıya indiler. Arabaya atlayıp Regent Park, semtine yollandık. Regent's Court, bu semtin en modern binalarından biriydi. Daha bir sene evvel yapılmıştı sanırım. Bu apartmanda her türlü yenilik mevcuttu.

Regent's Court'a girdiğimiz zaman antre ve hol bomboştu. Doktor, sinirli bir tavırla asansörün ziline bastı. Asansör aşağıya inince de hemen içine girdi. Asansörcüyü sorguya çekti. Zavallı asansörcü şaşırmıştı.

— «Onbir numaralı dairede bir kaza olmuş galiba. Kont Foscatini yaralanmış zannederim.»

Asansörcü hayretle doktoru süzdü. «Haberim yok efendim. Kont Foscatini'nin uşağı Graves, yarım saat evvel aşağıya inip sokağa çıktı. Böyle bir şeyden bahsetmedi..»

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

Doktor Hawker, kaşlarını çattı. «Peki Kont dairesinde yalnız mı?»

— «Hayır, efendim. İki misafiri var. Zannedersem birlikte yemek yiyorlar.»

Ben de dayanamıyarak atıldım. «Misafirleri kimmiş acaba?»

Poirot, «Bunları yukarıda konuşsak,» diye mırıldandı. Asansörcü, düğmeye bastı ve kapılar kapandı. On birinci kata çıktık. Adamcağız ancak o zaman bana cevap verebildi. «Kontun misafirlerini görmedim, efendim. Yalnız anladığıma göre ikisi de yabancıymış.»

Demir kapıyı açtı ve biz koridora çıktık. 11 numara tam karşımızdaydı. Doktor gidip zile bastı. Fakat içeriden ses çıkmadı. Durup dikkatle dinledik. 11 numaralı dairede derin bir sükunet hüküm sürüyordu. Doktor Hawker, tekrar zili çaldı ama bunun da bir faydası olmadı.

Doktor, «İş ciddileşiyor,» diye mırıldandı. Sonra tekrar asansörcüye döndü. «Bu kapıyı açmamız kabil değil mi?»

— «Anlıyamadım efendim.»

— «Yani, bu kapıyı açacak bir anahtar yok mu?»

Asansörcü, «Bütün dairelerin yedek anahtarları vardır,» diye cevap verdi. «Bunlar kapıcının odasında durur.»

— «O halde git, on bir numaranın anahtarını getir. Bu arada polis çağırtsan fena olmaz.» Dönüp arkadaşıma baktı. «Ne dersin, Poirot?»

Poirot, başını salladı. «Evet, polise haber verilmeli.»

Asansörcü, biraz sonra yanında iri yarı biriyle döndü. Apartmanın işleriyle meşgul olan adamı getirmişti anlaşılan.

Adam yanımıza yaklaşıp nazik bir tavırla söze başladı. «Lütfen olanları bana da anlatır mısınız?»

— «Tabii. Kont Foscatini, biraz evvel evime telefon edip kendisine hücum ettiklerini söyledi ve benden yardım istedi. Belki de kendisi ölmek üzere. Onun için vakit kaybetmememiz lâzım. Hemen şu kapıyı açın da içeriye girelim. Belki de vaziyet tahmin ettiğimizden daha tehlikeli.»

Adam itiraz etmeden elini cebine atıp bir anahtar çıkardı ve hep birlikte içeriye girdik. Hol son derece zevkli döşenmişti. Sağ taraftaki kapılardan biri yarı aralıktı. İsminin Brown olduğunu öğrendiğimiz adam, başıyla işaret ederek, «Yemek odası bu tarafta,» diye mırıldandı.

Doktor Hawker, önden yü-

Miss Rider çok telâşlı görülüyordu. Daima sakin sakin hareket eden kadın nedense korkuya kapılmıştı. Kadın, «Sizi istiyorlar, Doktor!» dedi. «O sesi duyunca ne kadar korktuğumu bilemezsiniz. Kanım dondu sanki.» Doktor Hawker, hayretle baktı. «Kimden bahsediyorsunuz, Miss Rider?»

rüdü. Biz de peşinden gittik. Fakat ben odaya girer girmez donup kaldım. Gayri ihtiyari içimi çekmişim. Ortada yuvarlak bir masa vardı. Yemek tabakları henüz kaldırılmamıştı. Masanın etrafındaki üç iskemle geriye itilmişti. Sanki yemek yiyenler iskemlelerini iterek biraz evvel masadan kalkmışlardı. Şöminenin sağ tarafındaki büyük yazı masası dikkatimi çekmişti. Bir adam bunun yanında oturuyordu. Fakat artık ona insan denilemezdi. Sağ eliyle halâ telefonu tutuyordu. Başı öne doğru eğilmişti. Kafasına yediği darbe yüzünden kafatası içine çökmüştü. Kanlar ensesini ve omuzunu kızıla boyamıştı. Gözlerimle etrafı araştırdım. Mermer bir heykel masanın öbür ucunda duruyordu. Kaidesi kan içindeydi. Galiba katil telâşla heykeli oraya bırakıvermişti.

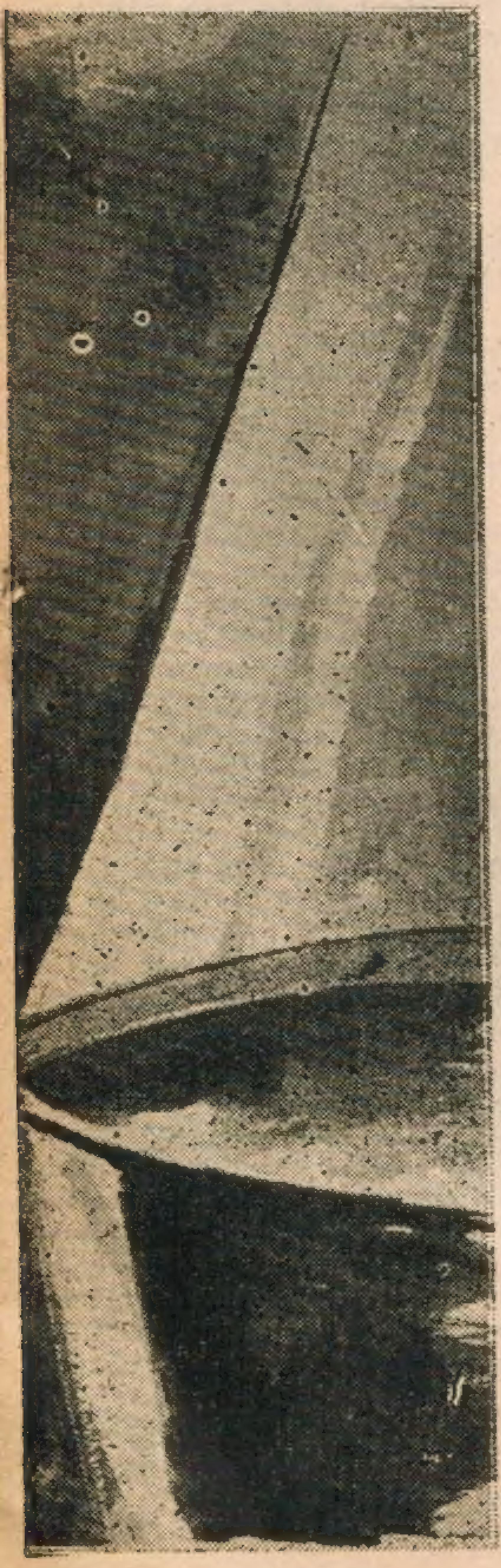

Doktorun muayenesi bir dakika bile sürmedi. «Ölmüş. Bana kalırsa darbeyi yer yemez ölmüş olması lâzım. Telefon edebilmesine şaştım doğrusu. Polis gelene kadar cesedi yerinden kaldırmayalım. Bir şeye dokunmamamız lâzım..»

Brown, «Etrafı araştırsak,» diye teklif etti.

Poirot da bunu uygun bulmuştu. Daireyi dolaştık fakat bir şey bulamadık. Katiller cinayeti işledikten sonra çıkıp gitmişlerdi.

Nihayet yemek odasına döndük. Poirot, dolaşmamızı söylemesine rağmen bizimle gelmemişti. Onu masanın başında buldum. Arkadaşım dikkatle masadaki tabakları inceliyordu. Buna bir mâna verememiştim doğrusu. Gidip yanında durdum. Pırıl pırıl parlayan maun masanın tam ortasına içi gül dolu gümüş bir kâse duruyordu. Masaya sofra örtüsü konulmamıştı. Sadece dantelli üç peçete serilmişti. Gözüme meyva tabağı ilişti. Yalnız kimse meyva yememişti. Adamlardan biri püro diğerleri de sigara içmişlerdi. Gümüş sigara ve püro kutusu açıktı.

Her şeye dikkatle baktım. Fakat yine de cinayetin esrarını çözecek bir şey göremedim. Acaba arkadaşımı bu kadar ilgilendiren neydi?

Dayanamıyarak sordum. «Neye bakıyorsun, Poirot? Masada ilgi çekici bir şey yok ki.»

Poirot, «Sen işin farkında değilsin, dostum,» diye gülümsedi. «Göremediğim bir şeyi arıyorum.»

— «Peki göremediğin şey nedir?»

— «Bir hata... Büyük bir hata. Katilin böyle bir dikkatsizlik yapmış olmaması lâzım.»

Ben de tekrar masaya baktım. Kahve fincanları boştu. Dikkatle bakınca adamlardan birinin sütlü ikisinin sade kahve içmiş olduğunu anladım.

Poirot, yandaki küçük mutfağa geçerek etrafına bakındı ve duruma mâna veremiyormuş gibi başını iki tarafa salladı.

Brown'da onu takip etmişti. Arkadaşım adama döndü. «Bu mutfakta yemek pişmemiş. Acaba Kont, yemeği dışarıdan mı getirtmişti.?»

Brown, ilerleyip duvardaki küçük dolabı işaret etti. «Burada yemek asansörü var, Mr. Poirot. Binanın üst katında da bir restoran olduğunu her halde biliyorsunuz. Telefonla lokantaya yemek ısmarlamak kabil. İstediğiniz yemekleri bildirip daire numaranızı verince tabakları asansöre koyup yolluyorlar. Lokantanın yemekleri lezzetlidir. Hem böylece evde yemek pişirmek derdi de kalmıyor. Kirli tabakları da asansöre bırakıyorsunuz. Lokanta bunları alıp yıkatıyor.»

Poirot, «İyi bir usul,» diye mırıldandı. «Bu hesaba göre diğer yemek tabakları lokantaya iade edilmiş olmalı. Gidip lokantada çalışanlarla konuşmak istiyorum.»

— «Nasıl isterseniz, Mr. Poirot. Yalnız iade edilen tabaklar şimdiye kadar yıkanmıştır sanırım. Asansörcümüz Roberts, sizi yukarıya çıkarıp lokantada çalışanlarla tanıştırsın. Fakat bir şey öğrenebileceğinizi sanmıyorum.»

— «Her şeye rağmen yukarıya bir bakmak istiyorum.»

Poirot'la beraber ben de yukarıya çıktım tabiî. Mutfak kısmına geçip siparişi alan adamla konuştuk.

Garson, «Üç kişilik yemek istendi,» diye izah etti. «Et suyu, Normandi usulü dil balığı, bonfile ve krem karamel.»

— «Yemeği ne zaman ısmarladılar?»

— «Saat sekizde sanırım.»

Poirot, «Geri yollanan tabakları görebilir miyim?» dedi.

— «Buna imkân yok efendim. Tabaklar yıkandı. Galiba siz parmak izlerini düşünüyordunuz?.»

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ÇAYIR KORSANLARI

Ay-Kut'un yanında konuk olan Bayırgülü, Rus çapulcularının eline geçer. Karaoğlan, Bayırgülü'nü kurtarır. Gece vakti bir mağarada İvanof'un oğlu Kolev'le karşılaşırlar. Bayırgülü, Kolev'in yaralarını sarmaktadır.

Poirot, tebessüm etti. «Hayır, beni Kont Foscatini'nin iştahı ilgilendirdi. Acaba kendisi bütün yemeklerden yedi mi?»

— «Evet. Yalnız ne kadar yediğini bilmiyorum. Geri yollanan tabaklar boştu. Yalnız tatlı tabaklarını gördüm. Krem karameli nedense yiyememişler.»

Poirot'nun yeşil gözlerinde acaip bir pırıltı belirdi. «Şimdi anladım. Teşekkür ederim.»

Asansörle aşağıya inerken arkadaşım kendi kendine konuşur gibi mırıldandı. «Karşımızda metodlu çalışan biri var.»

— «Kimi kasdediyorsun? Katili mi? Yoksa Kont Foscatini'yi mi?»

— «Müteveffa Kontun intizamı seven biri olduğu anlaşılıyor. Adam öleceğini bilmesine rağmen telefonu kapatmayı ihmal etmemiş.»

Poirot'un yüzüne baka kaldım. Bu sözleri ve garsonla konuşması manidardı. Durumu anlar gibi olmuştum.

— «Demek Kontu zehirlediler. Sırf polisi şaşırtmak için adamın başına vurmuşlar değil mi?»

Poirot, cevap vermedi. Gülümsemekle yetindi.

Daireye girince polislerin gelmiş olduklarını gördüm. Bir sivil memurla iki üniformalı polis Brown'u sorguya çekiyorlardı. Bizim işe karışmamıza hiç memnun olmadılar tabii. Fakat Poirot, Scotland Yard'daki ahbabı Müfettiş Japp'dan bahsedince polisler bizden şüphelenmekten vazgeçtiler. Hatta orada kalmamıza bile müsade ettiler. Talihimiz varmış. Beş dakika sonra orta yaşlı bir adam içeriye daldı. Yüzünden endişesi ve üzüntüsü belli oluyordu.

Kont Foscatini'nin uşağı Gräves'di o. Anlattıklarını dinleyince büsbütün şaşırdım.

Graves, «Bir gün evvel iki adam Kont hazretlerini görmeye geldi,» diye söze başladı. «Kendileri İtalyandı. Kırk yaşlarında kadar olanı isminin Asciano olduğunu söyledi. Genci ise iyi giyinmişti ve ancak yirmi dört yaşında vardı. Yalnız o ismini vermedi. Kont Foscatini onları bekliyordu sanırım. Çünkü hemen bana sudan bir iş verip sokağa yolladı.»

Uşak bir iki defa yutkundu. Devam etmekten çekiniyordu anlaşılan. Fakat Poirot, israr edincetekrar konuştu. «Fakat ben adamların neden geldiklerini merak etmiştim. Bu yüzden de hemen evden çıkmayıp bekledim... Signor Asciano, paradan bahsediyordu. Kontu tehdit etmekteydi sanırım. Hiç de dostça konuşmuyorlardı. Nihayet Kont sesini yükseltti ve onun sözlerini iyice duydum. Kont Foscatini, «Şu ara münakaşa edecek değilim,» diye bağırdı. «Yarın akşam saat sekizde sizi yemeğe bekliyeceğim. O zaman durumu tekrar gözden geçiririz.» Başka bir şey duyamadım. Kapıyı dinlediğimi anlaşılmasın diye hemen daireden çıktım.»

Polis Müfettişi, «Sonra ne oldu?» dedi.

Graves, içini çekti. «Misafirler tam sekizde geldiler. Yemek sırasında havadan sudan bahsettiler. Ben mutfaktan yemekleri odaya taşıdım. Kahveyi getirdiğim zaman Kont Foscatini gidebileceğimi söyledi. Yani bana izin verdi.»

Müfettiş, «Kont Foscatini, evde misafir olduğu zaman seni hep böyle savar mıydı?» diye sordu. «Yani sana ihtiyacı olmaz mıydı?»

Graves, gözlerini müfettişe dikmişti. «Hayır, efendim. Kendisi ilk defa böyle bir şey yapıyordu. Misafirleri olduğu zaman ben daima evde kalırdım. Kont hazretleri böyle zamanlarda bana izin vermezdi. Onun için bu durum benim de tuhafıma gitti. Her halde misafirlerle konuşmak istediği gizli bir şey vardı. Beni onun için savdı.»

— «Peki apartmandan çıkınca nereye gittin?»

— «Edgeware Yolundaki tiyatroya efendim. Bir arkadaşımla buluşup tiyatroya gittik.»

— «Daireden kaçta çıktın?»

— «Sekiz buçukta efendim.»

Uşak başka bir şey bilmiyordu. Kimse iki adamın apartmandan çıktığını görmemişti. Polisler cinayetin sekizi kırkyedi geçe işlendiğine kaniydiler. Zira yazı masasının üstünde duran küçük saat yere düşmüştü. Camı kırılan saat sekizi kırkyedi geçe durmuştu. Demek katil Konta vurduğu sırada adamcağız can havliyle kolunu uzatmış ve saati devirmişti.

Miss Rider de bize dokuza on kala gelmişti sanırım. Bu hesaba göre cinayet saatini doğru hesaplamışlardı.

Kapı açılarak elinde siyah çantası bulunan biri odaya girdi. Adli tabip gelmişti. İki polis cesedi kaldırıp bir divanın üstüne yatırdılar. Kont Foscatini'nin yüzünü böylece görmüş oldum. Koyu esmer bir adamdı. Kalın siyah bıyığı ve sivri burnu hiç de hoşuma gitmedi. Etli kırmızı dudakları aralıktı. Düzgün beyaz dişleri pırıl pırıl parlıyordu. Doğrusunu isterseniz

(Devamı 38. sayfada)

Kolev yaptıklarından utanmış, Karaoğlan ise olanları unutmuş görünüyorlardı. Bayırgülü'nün yaktığı ateşte soğuk etleri ısıtıp bölüştüler...
Kolev, Runolf'un adamlarıyla nasıl döğüştüklerini ve sonunda nasıl yenilip, babası Koca İvanın tutsak olduğunu, kendisinin güçlükle kaçtığını bir bir anlattı...
DEMEK KOCA İVAN SONUNDA ESKİ DOSTUNA TUTSAK DÜŞTÜ HA!. BENİM BİLDİĞİM İVANOF BUNA DAYANAMAZ KAHRINDAN ÖLÜR!..

Kolev'in gözleri dolmuştu. Babasına olağanüstü bir sevgisi olduğu belliydi...
EVET KARAOĞLAN.. AMA ONU TEZELDEN KURTARAMAZSAM BEN DAHA ÖNCE ÖLÜRÜM.. BABAM KOCA İVAN'I, ELİNDE AYAĞINDA KÖSTEKLE BİR KUYUDA TUTSAK OLARAK DÜŞÜNEMİYORUM..
Sabah..
HİÇ UYUMADIN GALİBA KOLEV.. BU KADAR ÜZÜLME. BABANI KURTARMAK İÇİN ELBET BİR ÇARE BULUNUR!
İMKÂNSIZ KARAOĞLAN.. KUNOL ÇOK GÜÇLÜDÜR. BEN İSE TEK BAŞINA SILAHSIZ UMUTSUZ BİR İNSANIM...
TEK BAŞINA DEĞİLSİN.. BEN, YANINDA OLACAĞIM KOLEV.. SİLAHIMIZ İSE AKLIMIZ, GÜCÜMÜZ VE CESARETİMİZDİR!
SUS! SENDEN DAHA BAŞKA İYİLİK GÖRMEK İSTEMİYORUM.. BENİ UTANDIRMAK, KAHRETMEK İSTİYORSUN.. BENİM DE GURURLU, ONURLU BİR İNSAN OLDUĞUMU UNUTMA!

BANA VE ULUSUMA YAPTIĞIN, YAPMAK İSTEDİĞİN KÖTÜLÜKLERE RAĞMEN SENİN MERT BİR SAVAŞÇI OLDUĞUNA İNANIYORUM KOLEV. AYRICA, BEN DE BABAM BAYBORA'YI DELİ GİBİ SEVERİM. ONUN İÇİN SENİN ÜZÜNTÜNÜ ÇOK İYİ ANLIYORUM VE YARDIM ETMEK İSTİYORUM.
İKİMİZ RUNOLF'UN YURDUNA GİRİP BABANI KURTARMAK İÇİN BİR ŞEYLER YAPMAĞA ÇALIŞACAĞIZ. BEN BİR AV BULUP GELİNCEYE KADAR, SEN DE HAZIRLAN...
SENİN DOSTLUĞUNU DÜNYALARA DEĞİŞMİYECEĞİM ARTIK, KARAOĞLAN..!
Önünde konakladıkları orman, av hayvanlariyle doluydu. Karaoğlan dolgun bir geyiği gözüne kestirdi...

İŞTE! BİZİ GÜN-LERCE TOK TUTACAK BİR AV!
Sazların arasında iyice kaybolmuş Karaoğlan'ı geyiğin keskin gözü, delik kulağı sezemedi. Karaoğlan yayını gerdi...
Biraz sonra avını sırtlamış dönüyordu...
AL BAYIRGÜL'Ü YÜZ, PARÇALA... ÖYLEKİ BİZ ÜÇ KİŞİY-LE DÖNÜNCE KUVVETLİ BİR ŞÖLENE OTURA-BİLELİM...

NASILSIN KOLEV? BÜYÜK KAVGAYA KENDİNİ HAZIRLADIN MI?..
BEN HER AN HAZIRIM KARAOĞLAN. AMA SENİ BU İŞE ATMAM DOĞRU MU, ONU DÜŞÜNÜYORUM.
Karaoğlan, kararlıydı. ayağa kalktı, çizmesini çekti, kemerini sıkıladı...
HAKLISIN... ÜSTELİK BENİ DE YÜREKLENDİRİP UMUTLANDIRAN SENSİN! HAYDİ, GİDELİM ÖYLEYSE YİĞİDİM!..
BU İŞE BENİ SEN ATMIYORSUN KOLEV... KENDİ İSTEĞİMLE GELİYORUM. YÜRÜ!..
85

HOŞÇA KAL GÜL'ÜM. İKİ GÜNE KADAR DÖNMEZSEK BİL Kİ TUTSAK DÜŞTÜK. O ZAMAN HEP GÜNEYE DOĞRU YÜRÜYEREK TÜRKİSTAN'A ULAŞ. ORADA BEKLE... ER GEÇ GELİRİM.
86
UĞRAŞINIZ KUTLU VE KOLAY OLSUN... KENDİNE DİKKAT ET KARAOĞLAN. BEN SENİ YAZI* DA BULMADIM...
* Yazı: Otlak, ova...
Güçlü kuvvetli iki genç savaşçı, Runolf'un topraklarına doğru uğraşlarını tasarlıyarak yürüdüler...
İŞTE BURADA RUNOLF'UN YURDU BAŞLAR KARAOĞLAN. TEHLİKENİN GÖBEĞİNDEYİZ ARTIK. GÖZÜMÜZÜ AÇALIM.

KOLEV, ŞURAYA BAK! BİZİ GÖZETLİYEN BİRİ VAR!..
87
BU RUNOLF'UN ADAMLARINDAN DEĞİL. AMA BİZE PEK DOSTÇA DA BAKMIYOR!..
Yabancı birden kayaları kaldırıp kaldırıp aşağı atmağa başladı...
SAKIN KOLEV!
BİZDEN KORKTU BU GARİP ADAM.
Yaşlı adam; öfkesinden ve korkusundan, dengesini kaybetmişti...
HEEY HEEY! AMAN!

BİR ÇIĞLIK, ARKASINDAN DA YUVARLANMA SESİ DUYDUK!.. YOKSUL, YARDAN AŞAĞI UÇTU GALİBA...
88
İŞTE. DEDİĞİM GİBİ ORADA ASILI KALMIŞ. KURTARALIM ONU!
ONUNLA UĞRAŞMAKTAN NE ÇIKARIMIZ OLABİLİR KARAOĞLAN!..
BİR ŞEYİ YOK. TAM ZAMANINDA YETİŞTİN!..
ŞİMDİ AMACINI ANLARIZ. BAKALIM BİZİ NEDEN ÖLDÜRMEK İSTEDİ ?..
Başını bir taşa yaslayıp uzattıkları ihtiyar, konuşmağa başladı.
RUNOLF BİZDEN HARAÇ İSTEMİŞTİ. KUZEYDE KÜRKTEN DEĞERLİ BİR ŞEY YOKTUR. ELİMİZDE NE VARSA RUNOLF'A GÖTÜRÜYORDUM. ONLARI ALACAKSINIZ DİYE KORKMUŞTUM. ÇÜNKÜ, YOKSA RUNOLF KÖYÜMÜZÜ HALKIYLE BİRLİKTE ATEŞE VERECEK!
TASALANMA BABA... BU DEĞERLİ KÜRKLERİ RUNOLF'A BİZ GÖTÜRÜR, SENİN DE BAĞLILIĞINI ONA İLETİRİZ.
SAGOLUN... GÖZÜM AÇIK KALMIYACAK... AH!..
DEDE ÖLDÜ KARAOĞLAN. BU YAŞTA ONCA UZUN YOL YORGUNLUĞUNA VE HEYECANA KALBİ DAYANMADI...

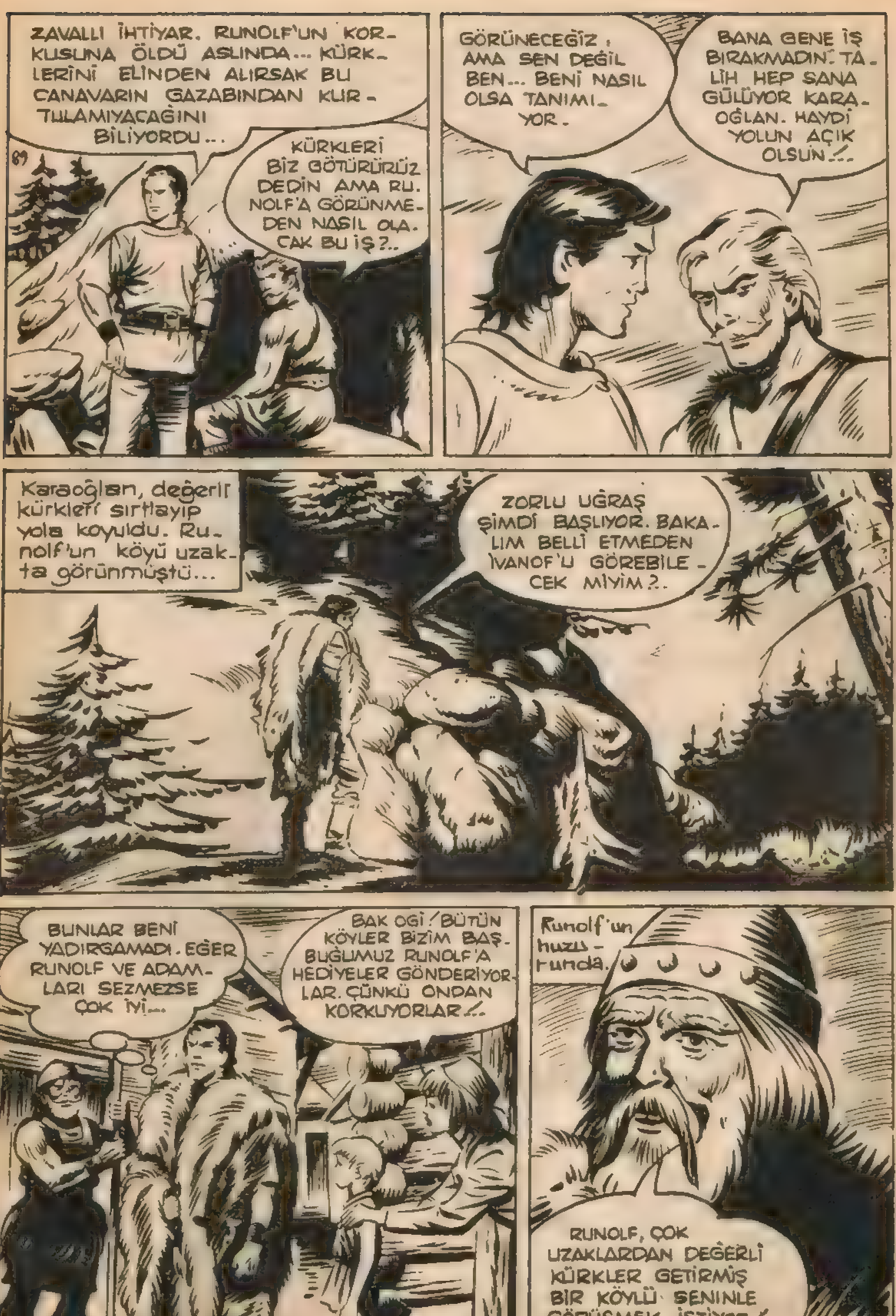

ZAVALLI İHTİYAR. RUNOLF'UN KORKUSUNA ÖLDÜ ASLINDA... KÜRKLERİNİ ELİNDEN ALIRSAK BU CANAVARIN GAZABINDAN KURTULAMIYACAĞINI BİLİYORDU...
89
KÜRKLERİ BİZ GÖTÜRÜRÜZ DEDİN AMA RUNOLF'A GÖRÜNMEDEN NASIL OLACAK BU İŞ?..
GÖRÜNECEĞİZ, AMA SEN DEĞİL BEN... BENİ NASIL OLSA TANIMIYOR.
BANA GENE İŞ BIRAKMADIN! TALİH HEP SANA GÜLÜYOR KARAOĞLAN. HAYDİ YOLUN AÇIK OLSUN!..
Karaoğlan, değerli kürkleri sırtlayıp yola koyuldu. Runolf'un köyü uzakta görünmüştü...
ZORLU UĞRAŞ ŞİMDİ BAŞLIYOR. BAKALIM BELLİ ETMEDEN İVANOF'U GÖREBİLECEK MİYİM?..
BUNLAR BENİ YADIRGAMADI. EĞER RUNOLF VE ADAMLARI SEZMEZSE ÇOK İYİ...
BAK OGİ! BÜTÜN KÖYLER BİZİM BAŞBUĞUMUZ RUNOLF'A HEDİYELER GÖNDERİYORLAR. ÇÜNKÜ ONDAN KORKUYORLAR!..
Runolf'un huzurunda.
RUNOLF, ÇOK UZAKLARDAN DEĞERLİ KÜRKLER GETİRMİŞ BİR KÖYLÜ SENİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR!

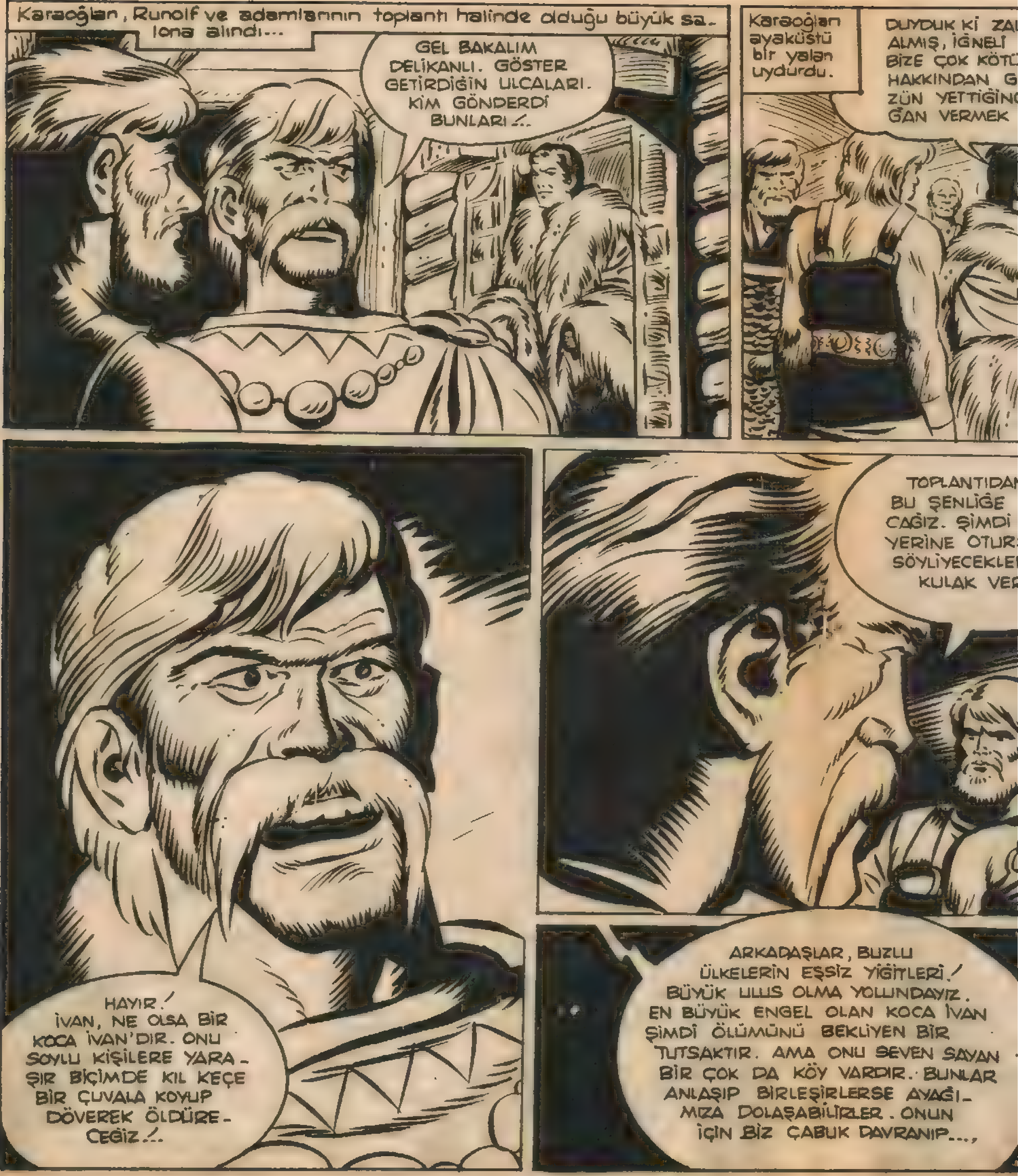

Karaoğlan, Runolf ve adamlarının toplantı halinde olduğu büyük sa-lona alındı...
GEL BAKALIM DELİKANLI. GÖSTER GETİRDİĞİN ULCALARI. KİM GÖNDERDİ BUNLARI ?..
Karaoğlan ayaküstü bir yalan uydurdu.
DUYDUK Kİ ZA
ALMIŞ, İĞNELİ
BİZE ÇOK KÖTÜ
HAKKINDAN G
ZÜN YETTİĞİNC
ĞAN VERMEK
HAYIR! İVAN, NE OLSA BİR KOCA İVAN'DIR. ONU SOYLU KİŞİLERE YARAŞIR BİÇİMDE KIL KEÇE BİR ÇUVALA KOYUP DÖVEREK ÖLDÜRECEĞİZ !..
TOPLANTIDAN
BU ŞENLİĞE
CAĞIZ. ŞİMDİ
YERİNE OTUR
SÖYLİYECEKLE
KULAK VER
ARKADAŞLAR, BUZLU ÜLKELERİN EŞSİZ YİĞİTLERİ! BÜYÜK ULUS OLMA YOLUNDAYIZ. EN BÜYÜK ENGEL OLAN KOCA İVAN ŞİMDİ ÖLÜMÜNÜ BEKLİYEN BİR TUTSAKTIR. AMA ONU SEVEN SAYAN BİR ÇOK DA KÖY VARDIR. BUNLAR ANLAŞIP BİRLEŞİRLERSE AYAĞIMIZA DOLAŞABİLİRLER. ONUN İÇİN BİZ ÇABUK DAVRANIP...,

Karaoğlan, Runolf ve adamlarının toplantı halinde olduğu büyük salona alındı.
GEL BAKALIM DELİKANLI GÖSTER GETİRDİĞİN UCALARI KİM GÖNDERDİ BUNLARI!
Karaoğlan ayaküstü bir yalan uydurdu.
DUYDUK Kİ ZALIM KOCA İVAN'I TUTSAK ALMIŞ, İĞNELİ FIÇILARA KOYMUŞSUN BİZE ÇOK KÖTÜLÜK EDEN BU CANAVARIN HAKKINDAN GELEN YİĞİDE GÜCÜMÜZÜN YETTİĞİNCE BİR ARMAĞAN VERMEK İSTEDİK..
KİM UYDURMUŞ BUNLARI. KOCA İVAN ŞURADA BAĞLI DURUYOR. ONA ŞANINA UYGUN BİR CEZA HAZIRLAMADIK DAHA.
FAKAT İĞNELİ FIÇIYA KOYUP HALK İÇİNDE YUVARLAMAK DA KÖTÜ BULUŞ DEĞİL RUNOLF
HAYIR! İVAN, NE OLSA BİR KOCA İVAN'DIR ONU SOYLU KİŞİLERE YARAŞIR BİÇİMDE KIL KEÇE BİR ÇUVALA KOYUP DÖVEREK ÖLDÜRECEĞİZ!
TOPLANTIDAN SONRA BU ŞENLİĞE BAŞLIYACAĞIZ. ŞİMDİ HERKES YERİNE OTURSUN VE SÖYLİYECEKLERİME KULAK VERSİN!
ARKADAŞLAR, BUZLU ÜLKELERİN EŞSİZ YİĞİTLERİ! BÜYÜK ULUS OLMA YOLUNDAYIZ. EN BÜYÜK ENGEL OLAN KOCA İVAN ŞİMDİ ÖLÜMÜNÜ BEKLİYEN BİR TUTSAKTIR AMA ONU SEVEN SAYAN BİR ÇOK DA KÖY VARDIR BUNLAR ANLAŞIP BİRLEŞİRLERSE AYAĞIMIZA DOLAŞABİLİRLER ONUN İÇİN BİZ ÇABUK DAVRANIP....
Toplantıdakiler, Runolf'un heyecanlı konuşmasına kendilerini kaptırınca Karaoğlan, sağına soluna bakındı ve Koca İvanın bağlı bulunduğu odayı buldu..
İŞTE... KOCA İVAN BURADA ELİNİ KOLUNU İPLE BAĞLAMIŞLAR ONA BİR BIÇAK ATSAM, KENDİNİ KURTARIR!

Karaoğlan ayaküstü bir yalan uydurdu.
DUYDUK Kİ ZALİM KOCA İVAN'I TUTSAK ALMIŞ, İĞNELİ FIÇILARA KOYMUŞSUN. BİZE ÇOK KÖTÜLÜK EDEN BU CANAVARIN HAKKINDAN GELEN YİĞİDE GÜCÜMÜZÜN YETTİĞİNCE BİR ARMAĞAN VERMEK İSTEDİK...
KİM UYDURMUŞ BUNLARI... KOCA İVAN ŞURADA BAĞLI DURUYOR. ONA ŞANINA UYGUN BİR CEZA HAZIRLAMADIK DAHA...
FAKAT İĞNELİ FIÇIYA KOYUP HALK İÇİNDE YUVARLAMAK DA KÖTÜ BULUŞ DEĞİL RUNOLF.
TOPLANTIDAN SONRA BU ŞENLİĞE BAŞLIYACAĞIZ. ŞİMDİ HERKES YERİNE OTURSUN VE SÖYLİYECEKLERİME KULAK VERSİN!..
Toplantıdakiler, Runolf'un heyecanlı konuşmasına kendilerini kaptırınca Karaoğlan, sağına soluna bakındı ve Koca İvan'ın bağlı bulunduğu odayı buldu...
ARKADAŞLAR, BUZLU LERİN EŞSİZ YİĞİTLERİ! ULUS OLMA YOLUNDAYIZ. ENGEL OLAN KOCA İVAN ÜMÜNÜ BEKLİYEN BİR R. AMA ONU SEVEN SAYAN DA KÖY VARDIR. BUNLAR BİRLEŞİRLERSE AYAĞI- DOLAŞABİLİRLER. ONUN BİZ ÇABUK DAVRANIP...,
İŞTE... KOCA İVAN BURADA. ELİNİ KOLUNU İPLE BAĞLAMIŞLAR. ONA BİR BIÇAK ATSAM, KENDİNİ KURTARIR!..

Karaoğlan kimseye sez-dirmemeğe çalıştı, ama İvan'a bıçak verdiğini Ruslardan biri görmüş-tü...
92
ARKADAŞLAR, BU GENÇ BİR HAİN... KOCA İVAN'A BİR ŞEY VERMEĞE KALKARKEN GÖR-DÜM ONU. YAKALAYIN!
NEE! BİR HAİN BİR ÇAŞIT HA!..
Karaoğlan olacağı anlamış-tı. Daha önce davrandı bir kafayla işe başladı...
AAH!
Kaçacak yer yoktu. Üst kata çıkan merdivene atıldı. Bıçağı-nı çeken arkasına takılmıştı...

Aldatılmak Runolf'u çok kızdırmıştı. Avazı çıktığı kadar bağırıyordu...
BENİ KENDİ OCAĞIMDA ALDATMAK HA! BU, CESARET DEĞİL DELİLİK, ÇILGINLIKTIR!..
ŞU KURUMAYA BIRAKILMIŞ BUTLAR ÇOK İŞE YARIYACAK. BİR TANESİ İKİ KİŞİYİ KAVGA DIŞI EDER!..
Merdivenden gelen ilk Rus, iyice yaklaşmıştı...
KİLERE KISILMIŞ APTAL BİR SIÇANA BENZİYOR. ŞUNA BAKIN, HA HA HA!..
SEN DE SIÇANDAN DAYAK YEMİŞ UYUZ BİR KEDİYİ ANDIRIYORSUN ŞİMDİ...

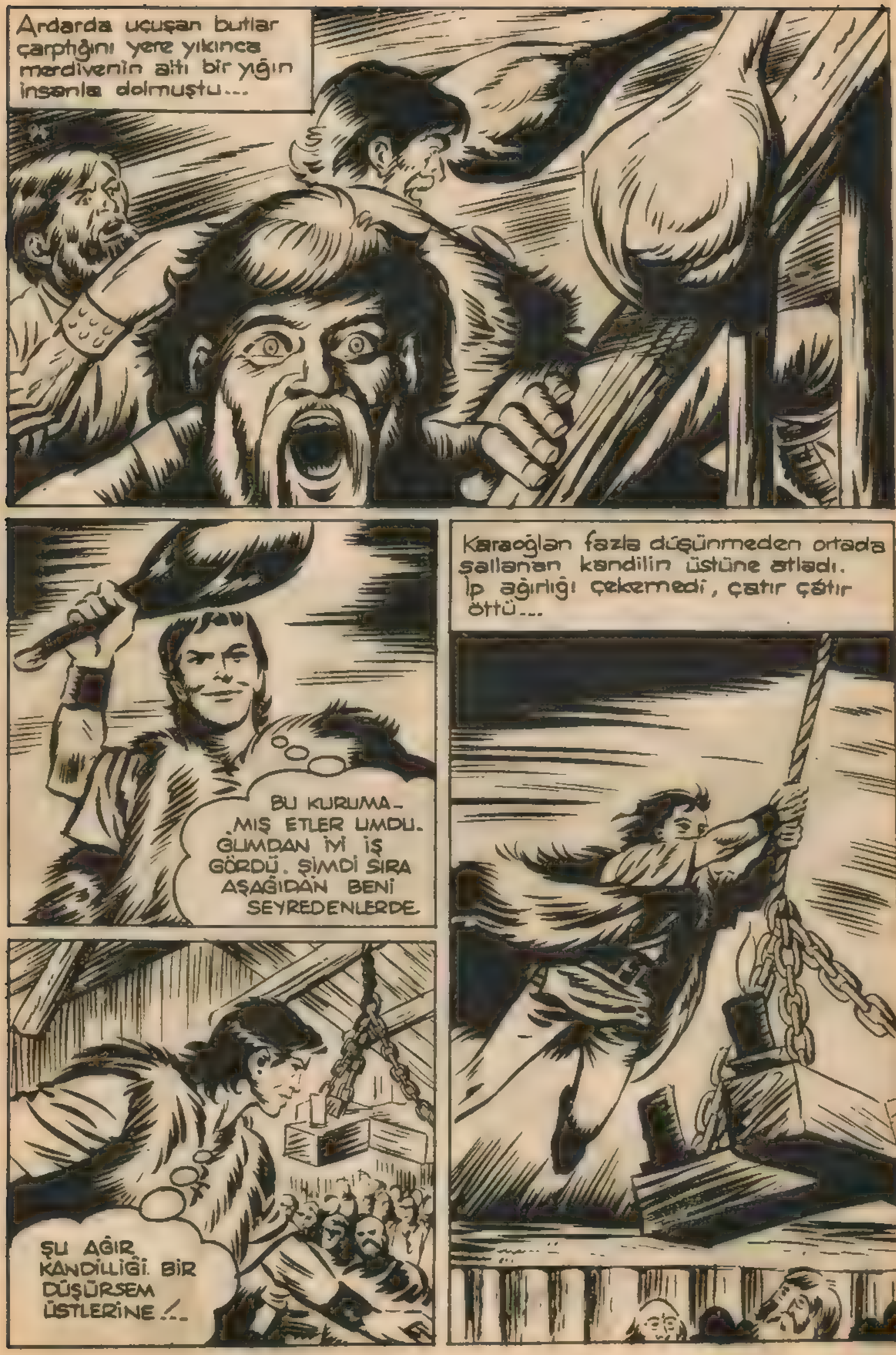
Ardarda uçuşan butlar çarptığını yere yıkınca merdivenin altı bir yığın insanla dolmuştu...
BU KURUMAMIŞ ETLER UMDUGUMDAN İYİ İŞ GÖRDÜ. ŞİMDİ SIRA AŞAĞIDAN BENİ SEYREDENLERDE
ŞU AĞIR KANDİLLİĞİ BİR DÜŞÜRSEM ÜSTLERİNE !..
Karaoğlan fazla düşünmeden ortada sallanan kandilin üstüne atladı. İp ağırlığı çekemedi, çatır çatır öttü...

Kalın ağaç kütüklerinden çatılı koca asma kandil, bağlı olduğu yerden koptu, aşağıdakilerin tepesine indi...
95
Bir anda beş altı kişi daha yeri öpüverdi. Kaba kuvvete alışık Rus korsanları, cin çarpmışa dönmüşlerdi...

Karaoğlan, hemen Koca İvan'ın kapısını açmağa çalışan iki korsanın arasına daldı...
İVANOF! İPLERİNDEN KURTULDUNSA DIŞARI KAÇ!
DUR, KAÇMADAN BEN DE ŞUNUN CANINI CEHENNEME GÖNDEREYİM.
AAAAH
VAKTİMİZ YOK. ÇABUK ŞU ARKA KAPIDAN ORMANA DALALIM...!
Bağırtılar, çağırtılar arasında kaçıp ilerdeki çamlığa doğru koş. mağa başladılar...

İŞTE ORADALAR! ORMANA KAÇI-YORLAR. ÇABUK OLUN. SONRA KAYBEDERİZ...
Bütün köy erkekleri iki kaçağın ardına düşmüştü.
ORMANI ÇEVİRELİM. NASIL OLSA ÇIKMAK İSTİYECEK-LERDİR.
BİR KAÇ KİŞİ YOLU TUTMAĞA GİTTİ ZATEN!..
İŞTE... İŞTE... ŞURADA! SÜRÜNEREK KAÇMAK İSTİYORLAR. OĞLANIN PÖSTEKİSİNİ GÖRDÜM.
HAYDİ, HEP BİRDEN ÇULLANALIM!..
HEEEY! GELİN! BULDUK!

O NE! BU....
BU BİR KEÇİ BE!.. BİZİ YANILTTILAR. SALAK DOMUZ-LAR GİBİ AL-DANDIK!..
Korsanlar, Karaoğlan diye sevinç içinde saldırdık-ları pösteki altından bir keçi çıktığını görünce öfkeden kudurdular...
Ormandan kurtulmuş-lardı...
Karaoğlan önde, Koca İvan arkada kaçtıkları yolun tutul-duğunu bilmeden koşuyorlar-dı...

Karaoğlan ve İvanof, korudan çıkıp düzlüğe varmışlardı. Şimdi olanca güçleriyle koşuyorlardı...
İŞTE! KAÇIYORLAR! AMA PEK UZAĞA GİDEMİYECEKLER!..
99
EVET... BİZDEN DÖRT KİŞİ ÖNLERİNİ KESTİ, HABERLERİ YOK YABAN DOMUZLARININ!
KOCA İVAN'IN İYİCE KISILDIĞI AN YÜZÜNÜN NE HAL ALDIĞINI GÖRMEK İSTERDİM...
Gerçekten tam bir tepeyi aştıkları sırada önlerine dört silahlı Rus çıkıverdi..
DUR KOCA İVAN! BASILDINIZ! KAÇAMAZSINIZ!..
GALİBA HAKLAR VAR BUNLAR'IN İVANOF! KÖTÜ KISILDIK!..

Fakat Karaoğlan, Kolev'i unutmuştu. Rus delikanlısı Runolf'un yurduna iyice sokulmuş ve zor duruma kendisini nazlamıştı. Sadağından bir ok çekip yayına yerleştirdi...
100
HAYDİ KOLEV. KARAOĞLAN İŞİN ZORUNU BAŞARDI. BU ZORU DA SEN YENMELİSİN!
Oku tam kalbine yiyen Runolf'un adamı, kızgın taşlara cansız yuvarlandı...
Öteki üçü dönüp kaçmak istedi, ama bu işi ancak ikisi başarabildi...
AHH! YANDIM!
HAY YAŞAYASIN BE KOLEV! BEN SENİ ÇOKTAN UNUTMUŞTUM!..

Üç Büyüklerin En İyi 11 leri

Şık sık üzerinde tartışmalar yapılır ve bize de sorulur : Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş'ın eniyi 11 leri nasıl kurulabilir, gelmiş geçmiş eniyi oyuncularından nasıl bir takım kurabiliriz?

Elbette ki böyle bir takım hayalî ve her türlü teknik ve taktik değerden uzaktır, ancak insanoğlu tenkide ve kıyaslamaya bayılır, onun için böyle ideal takımlar üzerinde dünyanın her tarafında tartışmalar yapılır. Bize kalırsa Üç Büyüklerin ideal 11 leri şöyle olabilir.

FENERBAHÇE : Kaleci için hiç tereddüt yok : Cihat Arman. Sağbek için İsmail ağabeylerinden Murad'ı geride bırakır, buna karşılık solbekte Basri rakipsiz sayılabilir. İki yanhaf için çok namzet var : sağhafta Selâhattin Torkal ile M. Ali Has, hatta M. Reşat Nayır arasında bir ayırım yapmak güçtür. Selahattin daha istikrarlı ve takım oyunu oynadığından seçilebilir. Santrhafta bugün Galatasaray'da bulunan Naci de eşsiz gibidir. Sol hafta da Esat'a yine M. Ali rakiptir, fakat çalışkan ve istikrarlı Esat tercih edilir. Sağaçık K. Fikret, Santrfor Zeki Rıza Sporel, Solaçık B. Fikret rakipsizdirler. İki iç oyuncusu için tartışılabilir. İki yer için 4 aday var : Alaattin, Lefter, Bekir, Can. Bu 4 futbolcu da büyük değer, fakat madem ki arzu ettik bir ayırma yapalım ve takıma şu şekli verelim :

Cihat — İsmail Basri — Selahattin, Naci, Esat — K. Fikret, Lefter, Zeki, Bekir, B. Fikret.

GALATASARAY : İki büyük kaleci var : Ulvi ve Turgay. Enternasyonal geçmişi ve daha uzun süre oynaması ile Turgay'ı seçelim. Sağbekte Naci Özkaya ile Faruk Barlas en öndedirler. Bizce dayanık-

(Devamı 38. sayfada)

Fenerbahçe'den kaleci için hiç tereddüt yok : Cihat Arman. (üstte). Galatasaray'dan sağiç yerini de rahatlıkla Gündüz Kılıç kazanabilir (altta). Fenerbahçe'nin sağ ve soliç oyuncuları için 4 aday var. Alaaddin, Lefter, Bekir ve Can (yanda). Ama bu dördünden Bekir az bir farkla ağır basıyor.

RED KİT
KUMARBAZLAR GEMİSİ
DÜLDÜL'Ü ÇIKARMAK İÇİN BANA YARDIM EDİN.. MİSSİSSİPİ BİR AT İÇİN HOŞ BİR YER DEĞİL !!
ARSLAN DÜLDÜL ! MEMLEKETE DÖNDÜĞÜMÜZ ZAMAN, MİSSİSSİPİDE BİR GEMİYE PİLOTLUK YAPAN İLK AT OLMAN SEBEBİYLE BÖBÜRLENEBİLECEKSİN !!!
37
BAKIN ! KOTKAFA KARAYA OTURDU !!..
YA YA YA ! ŞA ŞA ŞA ! "CAZİP GÜL" ÇOK YAŞA !!!

SAKALSON, NE HABER? MERAK ETME, MİNNEA-POLİSE VARDIĞIMDA SANA BİR KAZMA KÜREK GÖNDERİRİM!!..
38
SANSÜR
HERKES İŞ · BAŞINA, VAPURU KARADAN KURTARMALIYIZ!.
İYİ AMA, BİZ PARAYI BU İŞİ YAPMAK İÇİN ÖDEMEDİK KAPTAN!.
İTMEZSENİZ ŞU DELİKLİ DEMİRİ KONUŞTURU-RUM!.

YARIŞI KAZANMA İÇİN POZİSYONUMUZ ŞİMDİ KIYAK DEĞİL Mİ SLİM?!
HIMM... ERKENDEN ZAFER DİYE BAĞIRMAK DOĞRU OLMAZ, ZİRA NEHİR YÜKSELİYOR VE "KOTKAFA" YOLA KOYULACAK..
39
...HATTA NEHRİN BİRAZ FAZLA SÜRATLE YÜKSELDİĞİNİ GÖRÜYORUM?!.
ŞİMDİ DE SU BASKININDAN MI BAHSEDECEKSİN BANA?.
... MISSISSIPI ÇOK KAPRİSLİ BİR NEHİRDİR.. HATTA BEN ŞÖYLE BİR VAKAYA ŞAHİT OLDUM.. MISSISSIPI ANİDEN BİR YÜKSELİP BİR ÇEKİLDİ Kİ BA..BALIKLAR TAM BİR DAKİKA HAVADA KALDILAR YERE DÜŞTÜKLERİ ZAMAN ÖLDÜLER..
PATRON, KAHVE İSTER MİSİNİZ?!. ŞAHESER BİR HİKÂYEYDİ.!
BAK MINNEAPOLIS'E VARIYORUZ.!

40
KİMSELER YOK... LİMAN ISSIZ!.
EVET NE ACAYİP ?!
GİDİP BAKAYIM... BİRŞEYLER ÖĞRENİR GELİRİM!.
ACABA NELER OLUYOR? NEYSE ANLIYACAĞIZ..
KİMSE YOK... ŞEHRİN TAM GÖBEĞİNE GİTMELİ!.
..ORADAN SESLER GELİYOR!.

DEVAMI VAR...

Telefondaki Adam

(6 ncı sayfadan devam)

insanın sinirine dokunan bir tipti o.

Adli Tabip çabucak muayeneyi bitirdi. Sonra müfettişle biraz konuştu.

Müfettiş, siyah kaplı küçük defterini kapatarak bize döndü. «Durum anlaşıldı. Kont Foscatini başına yediği bir darbe neticesi ölmüş. Şimdi bütün mesele Signor Asciano'yu yakalamakta. Bunun nasıl yapacağımızı bilemiyorum. Her halde Kont, onun adresini defterine kaydetmemiştir.» Müfettiş bunları müstehzi bir tavırla söylemişti. Fakat Foscatini'nin cebinden çıkan defterde adresi bulunca hepimiz şaşırdık.

Poirot doğru tahmin etmişti. Kont, hakikaten intizamlı bir insandı. Not defterinin adres kısmına, «Signor Paolo Asciano, Grosvenor Oteli» diye yazmıştı.

Adresi bulunca bir hayli sevinen müfettiş hemen telefona geçti. Biraz konuştuktan sonra bize dönerek gülümsedi.

— «Tam zamanında hareket etmişiz. Sevgili dostumuz Signor Asciano, yola çıkmak üzereymiş. Biraz sonra Avrupa'ya geçmek üzere araba vapuruna binecekmiş. Artık burada işimiz bitti beyler. Doğrusu hiç de hoş bir durum değil. Yalnız işi çabuk hallettik. Bana kalırsa bu bir kan davası. Her halde Asciano, Kontu bu yüzden öldürdü.»

Müfettişin gitmemizi istediğini anlamıştık tabii. İyi geceler dileyip apartmandan çıktık. Doktor Hawker, çok heyecanlıydı.

— «Tıpkı bir romanın başlangıcı gibi değil mi, Poirot? Doğrusunu istersen bunu okusaydım inanmazdım.»

Poirot cevap vermedi. Nedense pek düşünceliydi. Zaten bütün gece ancak bir kaç kelime konuşmuştu.

(Devamı gelecek sayıda)

KARAOĞLAN'IN
13 ÜNCÜ KİTABI

YAVRU
DÜŞMAN
ÇIKTI

ALMAYI UNUTMAYINIZ!..

ÜÇ BÜYÜKLERİN EN İYİ 11 ' LERİ

(27. sayfadan devam)

lılığı, enerji ve istikrarlı oyunu ile Naci atletik Faruk'a tercih edilebilir. Solbek olarak hiç milli formayı giymeyen, fakat Faruk ile beraber Galatasaray müdafaasına Majino adını veren Adnan eniyi solbektir. İsterseniz bu hattı, Majinoyu boz madan Faruk, Adnan da yapabilirsiniz. Sağhafta Musa. Santrhafta meşhur Arslan Nihat'a atletik Bülent Eken üstün gelebilir. Solhafta ise eskilerden Eşfak, daha sonra Rober ve Kadri var. Modern futbol oynıyan, takıma daima yararlı, aynı zamanda taktik adamı Rober büyük teknik oyuncu Eşfak'a tercih de edilebilir. Sağaçıkta Leblebi Mehmet ile İsfendiyar arasında bir ayırım yapma lüzumu var. Sağiç yerini Baba Gündüz kazanabilir. Santrforda ise Metin rakipsiz. Soliç genç yaşında ölen, Lefterden hiç de aşağı olmayan Buduri unutulamaz. Solaçıkta ise yenilerden Uğur çok iyi ise de saçının telinden ayağının ucuna kadar teknik Rebii daha göz doldurur. Böylece şöyle bir takım çıkar ortaya :

Turgay — Faruk, Adnan — Musa, Bülent, Rober — İsfendiyar, Gündüz, Metin, Buduri, Rebii.

BEŞİKTAŞ : Kalecilerin şansı meşhurdur, ama Necmi klâsı ile önde gelir. Sağbek rakipsiz merhum Hüsnüdür. Solbekte de Vedii aynı durumdadır. Haf hattı da bir zamanların eşsiz haf hattı olarak kurulabilir : Eşref, A. İhsan, Çengel Hüseyin. Bu hatta santrhaf Hasan Polat ile Şiir Refik Osman fevkalâde teknikleri ile akla gelebilecek isimlerdir. Beşiktaş'ın forvet hattını saymakta herkes bir zamanların ele avuca sığmayan gol makinası ve kara kartallar isminin yaratıcısı forveti saymakta birleşecektir, şöyle ki : Sabri, Hakkı, Kemal, Şeref, Şükrü. Bu harika futbol beşlisine rakip olacak isimler yok değil : Sağaçık Şakir, Recep, Bülent Esel gibi. Fakat ilk saydığımız forvet akıllardan silinemez. Beşiktaş'ın eniyi 11 i de demek şöyle oluyor :

Necmi — Hüsnü, Vedii — Eşref, A. İhsan, Hüseyin — Sabri, Hakkı, Kemal, Şeref, Şükrü.

TÜRKİYE BASIMEVİ'nde basılmıştır.

BOBİZOROS
AMCAM GELEMEDİ. BOBİYLE ÇIKIP BİR BAKSAN İYİ OLUR SEVGİLİM!
ŞU HAYVANI ATEŞİN YANINDAN UZAKLAŞTIRMAK İÇİN İYİ BİR SEBEP!
BRRR..
AMCAM BURALARDA OTURUR AMA NEREDE BİLMİYORUM!
İNŞALLAH SICAK BİR YERDEDİR..
?
EEE.. ŞEY! MERHABA AMCACIĞIM N'ABER?
SNIFF SNIFF
HEM DOYDUM, HEM ISINDIM.. EVE DÖNEBİLİRİZ ARTIK
SEN EVİMİ YIKTIN.. HAYVANIN YEMEĞİMİ YEDİ.. BEN DE SENİ DUMAN EDECEĞİM!
ÇABUK DÖNDÜN.. YOKSA AMCACIĞIMI BULAMADIN MI?.

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN